

Kool, kus ei panda hindeid

Lõpuks ometi sai Kiviõli 6-aastaste kool elu sisse. See on Eesti ainuke kool, kus käivad vaid 6-aastased lapsed. Tõsi, nagu lasteada toovad neid hommi-kuti sjiagi isad-emad käekõrval. Kuni keil esimesse tundi heliseb, on nad ametis mängutoas. Siis aga algab tõeline kool.

Mind juhtis mööda kaht värskest värvist lõhnavat korrust õppealajuhataja Svetlana Milton. Oli alanud kolmekümne viie minutiline tund, kahekümneminutilise vahetunnini oli veel aega ning me käisime terve maja läbi. Magamistoad olid tühjad. Uneajani oli veel mitu tundi õppimist, mängu ja kehakultuuri ning lõuna. Oieti pidi kõige enne tulema lõuna, alles seejärel kõik muu. Eritellimuse järgi valmistatud sööklamööbel on Svetlana

Miltõni uhkus. Sööklas katsid kokk Viktoria Kannimäe ja tema abiline Vilma Petuhhova juba laudu, kallasid kompotti klaasidesse, Nad kurtsid, et tahaksid küll toita lapsi võimalikult hästi, kuid toiduained on liiga ühekülgised.

Neljas esimeses klassis käis õppetöö omasoodu. Koolipingis istujatel või saalis lauljatel polnud aimugi täiskasvanute muredest. Iv klassis õpetas Tatjana Smonina lapsi lugema ja kirjutama c-tähte. Kool on kool, kõik kaksikümne viis esimese klassi õpilast nohisesid kummargil oma vihikute kohal.

«Vihikud ja õpikud meie lastel on,» rääkis Tatjana Smonina. «Muret teeb muu. Meie õpetajad on kõik asjatundlikud ja lapsi väga armastavad inimesed, kes

aga ei saa oma tööd küllalt hästi teha näitvahendite ja lelude puudumise tõttu. Meie õpilased tulid ju äsja lasteaiast, vajame palju näitmaterjali, seda aga pole. Pea-aegu kõik tundides kasutatav on õpetajate endi tehtud.»

Mida 6-aastased koolis ikkagi teevad? Tuletagem meelde, et neil pole mitte tinglik, vaid tõeline I klass. On kõnearendus-, matemaatika- ja kirjahetnikatunnid. Peale selle lastele juba meeldima hakanud võimlemis-, muusika- ja rütmikatunnid. Tõsi, spordisaal on alles sisustamata, seal on vaid kaks varbseina. Koolipere loodab, et aja jooksul saab sellest ruumist tõeline spordisaal ning ka väike staadion ja kooliõu saavad vajaliku varustuse. Seni aga ..

«Seni aga,» ohkas Svetlana Milton, «peame läbi ajama sellega, mis tükkaaaval kokku on korjatud. Aitäh linna hariduskoondise juhatajale Valeri Korbile, kes on hankinud ja muretsenud palju sellest, mis meil juba olemas on. Ma ei tea, kuidas linn teda aitas, kuid arvame, et põlevkivikeemiateshas oleks võinud meid küll millegagi toetada. Nelikümmend kaheksa meie üheksakümnest õpilasest on selle ettevõtte töötajate lapsed.»

Kõrgelennuliste sõnadega väljendudes tuleks lastel esimesest kooliaastast peale kujundada esteetilise, kõlbelse ja intellektuaalse kasvatuse alused. Seda kõike ei saa anda suur kool.

Sofja ORG

Matti KÄMÄRÄ foto

